

[Justitsministeren]

taget stilling til spørgsmålet om lovligheden af dyrkning af hamp.

Ved dommen af 30. maj 1980 er der truffet bestemmelse om konfiskation af hampplanter. Denne dom er anket til vestre landsret.

Ved dommen af 31. juli 1980 blev 2 tiltalte dømt for overtrædelse af loven om euforiserende stoffer. Det fremgår af sagen, at retten – bl.a. på baggrund af de tiltaltes egne forklaringer – fandt det bevist, at de pågældende havde dyrket hamp med henblik på fremstilling af cannabis.

Efter justitsministeriets opfattelse er dommen i overensstemmelse med den i besvarelsen af spørgsmål 27 omtalte landsretsdom af 7. juni 1978, og justitsministeriet kan på denne baggrund henholde sig til det i besvarelsen af spørgsmål 27 i øvrigt anførte.

Spm. nr. 175

Til *indenrigsministeren* (11/11 80) af:

Inge Krogh (KrF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at loven om svangerskabshygiejne og fødselshjælp af 1972, senest ændret 1975, overholdes, således at kvinder kan få vederlagsfri jordemoderhjælp ved fødsel i hjemmet?«

Begrundelse

Ifølge loven har kvinder ret til fødselshjælp enten ved vederlagsfri betjening på sygehus eller anden offentlig institution eller ved vederlagsfri jordemoderhjælp i hjemmet. I nogle amter, f. eks. i Fyns amt, er der ikke adgang til fødsel i hjemmet. Det er et ønske hos en del kvinder at have denne mulighed for fødsel i hjemmet, når svangerskabet har været normalt og fødslen sandsynligvis vil forløbe normalt.

Besvarelse (19/11 80):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det er i § 1, stk. 3, i lov om svangerskabshygiejne og fødselshjælp fastsat, at kvinder har ret til fødselshjælp enten ved adgang til vederlagsfri fødselsbetjening på sygehus eller anden offentlig institution eller til vederlagsfri jordemoderhjælp ved fødsel i hjemmet.

Denne bestemmelse fastslår, at der er en ret til vederlagsfri fødselshjælp, og at amtsrådet må sikre, at fødselshjælpen kan ydes en-

ten på en institution eller i hjemmet. Lovens krav er således opfyldt, når de fødende kvinder får tilbudt et af de nævnte alternativer. Den valgfrihed, som loven indeholder, er en valgfrihed for den lokale sygehusmyndighed (amtsrådet), ikke for den fødende kvinde.

Denne fortolkning af bestemmelsen har indenrigsministeriet ved flere lejligheder givet udtryk for, og fortolkningen er tillige tiltrådt af folketingets ombudsmand, jfr. ombudsmandens skrivelse af 3. marts 1977 i en klagesag, der ligeledes vedrørte fødselsbetjeningen i Fyns amtskommune.

Det er da også et hovedsynspunkt i den for loven tilgrundliggende betænkning om fødselshjælpens tilrettelæggelse (betænkning nr. 633/1972), at det skal tilstræbes, at alle fødsler finder sted på institutioner, da dette af sundhedsmæssige grunde er det mest forsvarlige. Når den nævnte bestemmelse desuagtet er formuleret alternativt, skyldes det først og fremmest en manglende kapacitet til at betjene alle fødende kvinder på institutioner.

Sigtet med loven har således været, at der skulle ske en udbygning af sygehusvæsenet, der kunne sikre alle kvinder, der ønsker det, adgang til fødselshjælp på en institution. Omvendt har loven ikke tilsigtet at pålægge amtskommunerne at stille jordemoderassistance vederlagsfrit til rådighed for kvinder, der måtte ønske at føde hjemme.

Som det fremgår, er loven om svangerskabshygiejne og fødselshjælp overholdt, så længe de fødende kvinder får tilbudt fødselshjælp enten på institution eller i hjemmet.

Spm. nr. 176

Til *justitsministeren* (11/11 80) af:

Mølgaard (DR):

»Kan ministeren utvetydigt afkræfte, at en forholdsordre lydende omtrent som følger: »Gaderne skal ryddes, og så skal de have klø«, er blevet udsendt over politiradioen til de mange politifolk på Nørrebro under det såkaldte slag om Byggeren i foråret 1980 – og hvad agter ministeren i modsat fald at foretage i sagens anledning?«

Begrundelse

Den nævnte forholdsordre er blevet refereret som en »bevislig kendsgerning« under en